

[Finansministeren]

Sagen er nok dybest set, at det er mere, hvad man kalder tingene, end det er en realitetsforskel, om man opkræver bidragene direkte hos lønmodtagerne, eller om man opkræver dem hos arbejdsgiverne, hvis man varsler dem i ordentlig tid. Zeuthenudvalget har jo lange ræsonnementer om dette spørgsmål, der munder ud i, at de såkaldte arbejdsgiverafgifter i hvert fald over et eller andet tidsperspektiv selvfølgelig vil blive betalt via den lønramme, der er til rådighed; de vil blive væltet tilbage i lønnen.

Derfor er det jo dybest set allerede med Zeuthenudvalgets rapport i hånden en meget betænkelig sag at bruge det, at vi med meget langt varsel for at markere partsdeltagelsen i arbejdsmarkedsfinansieringen og arbejdsmarkedspolitikken introducerer et arbejdsgiverbidrag, til at sige, at man så påfører virksomhederne en stor omkostningsbelastning. Det er i virkeligheden i modstrid med den tidligere regerings egne ræsonnementer om, hvordan dette her hænger sammen.

Derfor er det efter min opfattelse forkert at inddrage de generelle arbejdsgiverbidrag i regnestykkerne over erhvervsbelastningen.

Omvendt kan man selvfølgelig sige, at kommer man i en situation som den, hr. Peter Due-toft ikke troede på, men forestillede sig at man i en eller anden uheldig kombination måske engang kunne komme i, at der er en generelt dårlig konkurrencesituation, er det selvfølgelig muligt at aflaste virksomhederne ved at lette sådan nogle arbejdsgiverafgifter, hvis de først er indført. Men generelt set er der i en normal konjunktursituation, i en normal konkurrenceevnesituation ingen grund til at tro, at generelle arbejdsgiverbidrag i det lange løb fører til omkostningsforøgelser for virksomhederne. Det er vigtigt for mig at sige dette her også med henvisning til Zeuthenudvalgets – synes jeg – meget spændende diskussion om denne sag.

Hvad angår fru Lilli Gyldenkildes bemærkninger, forstår jeg godt – og det er egentlig også det, jeg appellerer til – at fru Lilli Gyldenkilde vælger at se dette her som en del af den samlede tegning og siger: Kan vi få en udformning af den samlede tegning, som vi synes er tilfredsstillende, er dette her en meget fornuftig del af det. Sådan vælger jeg også at se det; man kan ikke diskutere dette forslag fuldstændig løst fra sin sammenhæng, således som jeg

har prøvet at foreholde især den konservative ordfører at han nok i lidt for høj grad gjorde.

Men ellers vil jeg se frem til et fornuftigt, grundigt udvalgsarbejde, hvor jeg også tror det vil kunne lade sig gøre at udrede de ting, som hr. Helge Sander i dag havde store vanskeligheder med at forstå.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Finansministeren var lige ved at formode, at han kunne referere fra et møde, han ikke deltog i den 14. januar, og det må jeg selvfølgelig lige kommentere, for at det ikke skal bidrage til mytedannelsen.

I mødet deltog den daværende udenrigsminister, jeg selv og den radikale gruppeformand, fru Marianne Jelved. På det møde ønskede fru Marianne Jelved ikke at diskutere politik, fordi hun havde den holdning – som vi måtte respektere – at Det Radikale Venstre ikke ønskede at gå ind i politiske forhandlinger, før man om fredagen havde besluttet, hvem man ville pege på som kongelig undersøger.

Notatet har været optrykt i Jyllands-Posten, det er ikke blevet forelagt fru Marianne Jelved, det blev heller ikke gennemgået for fru Marianne Jelved, og hvis det var blevet det, så stod der absolut intet om bruttoskat. Der stod noget om sociale bidrag, der skal variere med adfærden på arbejdsmarkedet, og det er et synspunkt, som Det Konservative Folkeparti i mange år har stået for. Det drejer sig altså om noget helt andet end bruttoskat.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til finansministerens uforskammede slutbemærkning vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg citerede i dag kun fra finansministerens eget lovforslag og så fra en publikation, der hedder »Ny kurs mod bedre tider«, underskrevet af regeringen.

Jeg går ud fra, at finansministeren står inde for begge dele, og jeg synes, det havde været bedre, om finansministeren havde forsøgt at forklare nogle af tingene i stedet for at komme med en uforskammet slutbemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Due-toft (CD):